

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2024/7188

A2024/7188

Beslissing van 7 maart 2025

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing van 7 maart 2025 op de klacht van:

A,
wonende in B, klagster,
gemachtigden: mr. H. Brouwers en mr. T.J. van der Torn, werkzaam in Utrecht,

tegen

C,
bedrijfsarts, werkzaam in D, verweerder,
gemachtigde: mr. D.W.M. Weesie, werkzaam in Heeze.

1. De zaak in het kort

1.1 Klagster was wegens ziekte uitgevallen voor haar werk. Zij werd tijdens de ziekteperiode begeleid door verschillende bedrijfsartsen van arbodienst E. De werkgever wilde de arbeidsovereenkomst beëindigen en had zich daarvoor tot het UWV gewend. Het UWV verzocht in dat verband aan de werkgever om een verklaring van de bedrijfsarts.

1.2 De bedrijfsarts die klagster begeleidde heeft een formulier "Actueel oordeel bedrijfsarts of arbodienst" ingevuld en dit met klagster besproken. Dit formulier beantwoordde echter niet aan de eisen van het UWV dat opnieuw vroeg om een verklaring van de bedrijfsarts.

1.3 Omdat de begeleidende bedrijfsarts op dat moment op vakantie was, heeft verweerder, als staf-arts van de afdeling, de gevraagde verklaring opgesteld, op basis van het dossier. Hij heeft klagster niet zelf gesproken. Anders dan verweerder dacht heeft de casemanager deze verklaring niet (meteen) aan klagster verzonden.

1.4 Klagster verwijt verweerder dat hij een medische verklaring heeft opgesteld over haar zonder contact met haar te hebben gehad. Deze verklaring voldoet volgens haar niet aan de daaraan te

stellen eisen. Ook is de verklaring ten onrechte niet aan haar verstuurd en heeft verweerder niet kenbaar aan zijn dossierplicht voldaan.

1.5 Het college komt tot het oordeel dat de klacht weliswaar gegrond is, maar dat er geen aanleiding is voor het opleggen van een maatregel. Hierna vermeldt het college eerst hoe de procedure is verlopen. Daarna licht het college de beslissing toe.

2. De procedure

2.1 Het college heeft de volgende stukken ontvangen:

- het klaagschrift met de bijlagen, ontvangen op 2 mei 2024;
- het verweerschrift;
- het proces-verbaal van het op 7 november 2024 gehouden mondelinge vooronderzoek;
- de brief van de gemachtigde van verweerder, ingekomen op 12 november 2024 met een aanvullend stuk.

2.2 De zaak is behandeld op de openbare zitting van 24 januari 2025. De partijen zijn verschenen en werden bijgestaan door hun gemachtigden. De partijen en hun gemachtigden hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

3. De feiten

3.1 Klaagster is een 60-jarige vrouw, die is geboren in F. Zij werkte als magazijnmedewerker tot zij op 19 februari 2018 uitviel wegens ziekte na een val op haar werkplek waarbij zij schouderletsel opliep. Haar werkgever heeft arbodienst E ingeschakeld voor verzuimbegeleiding.

3.2 Verweerder is bedrijfsarts bij E en functioneert als staf-arts.

3.3 Op 20 november 2019 is klaagster door bedrijfsarts G van E gezien. Zij rapporteerde dat klaagster op dat moment niet werkte, maar in de toekomst wel zou kunnen werken. Daarbij noteerde zij: "spoor 2 is ingezet. Voor spoor 1 komt zij gezien AD (het college begrijpt: arbeidsdeskundig) onderzoek niet in aanmerking". Ook beschreef zij de beperkingen en noteerde zij dat de prognose onduidelijk was.

3.4 Begin 2020 werd voor klaagster een WIA-uitkering aangevraagd. Na verzekeringsgeneeskundige en arbeidsdeskundige beoordeling door het UWV werd zij ongeschikt geacht voor de maatgevende arbeid en voor 53,24% arbeidsongeschikt geacht. Aan haar werd een WIA-uitkering toegekend.

De werkgever vroeg
daarop vergunning voor ontslag aan bij het UWV.

3.5 Op 17 februari 2020 werd klaagster gebeld door bedrijfsarts G. G rapporteerde op diezelfde dag, middels een formulier "Actueel oordeel bedrijfsarts of arbodienst" - opnieuw - dat klaagster nu niet werkte maar in de toekomst wel zou kunnen werken. Zij noteerde daarbij: "Arbeidsdeskundig (AD) onderzoek: spoor 1 komt niet in aanmerking. spoor 2 is ingezet". Opnieuw beschreef zij de beperkingen, die gelijk waren aan die in het rapport van november 2019. Zij vermeldde voorts onder het kopje prognose: "de komende 26 weken geen verandering".

3.6 Het UWV liet weten dat dit rapport van G niet voldeed en herhaalde zijn verzoek om een verklaring van de bedrijfsarts.

3.7 G was inmiddels met vakantie. Verweerder heeft daarop - in zijn hoedanigheid van staf-arts -

het dossier bestudeerd en op 25 februari 2020 de volgende verklaring opgesteld:

"(...)

*Reden van de notitie: aanvullende rapportage i.v.m. ontslagaanvraag UWV
U vraagt een ontslagvergunning aan voor betrokkene omdat er sprake is van langdurige arbeidsongeschiktheid. In de Uitvoeringsregels Ontslag Wegens Langdurige Arbeidsongeschiktheid staat te lezen dat u de bedrijfsarts dient te vragen om een recente verklaring.*

Ik verklaar in deze casus op dit moment het volgende:

Ik verwacht geen herstel voor de bedongen arbeid in de komende 30 weken.

Ik zie geen mogelijkheden om het eigen werk in aangepaste vorm te hervatten in de komende 30 weken.

Voor de actuele belastbaarheid verwijs ik naar de laatste Functionele Mogelijkheden Lijst (FML) van

UWV. De beperkingen zijn sinds die tijd niet veranderd."

Hij heeft deze verklaring ondertekend met zijn naam, gevolgd door: bedrijfsarts supervisor.

3.8 Deze verklaring is naar de werkgever verzonden.

4. De klacht en de reactie van de bedrijfsarts

4.1 Volgens klaagster heeft verweerder onjuist gehandeld, omdat hij

a) een medische verklaring over klaagster heeft opgesteld zonder daarover contact met klaagster te hebben gehad;

b) deze medische verklaring zonder medeweten van klaagster aan de werkgever heeft gestuurd en niet

met haar heeft gedeeld;

c) niet uit de stukken valt op te maken dat hij aan zijn dossierplicht heeft voldaan;
d) de medische verklaring niet voldoet aan de tuchtrechtelijke eisen, omdat niet is gebleken van een geschikte methode van onderzoek om de voorgelegde vraag te beantwoorden.

4.2 Verweerder erkent dat hij met het afgeven van de onder 3.7 vermelde verklaring niet juist heeft gehandeld. Ten tijde van het opstellen van de verklaring was hij in de veronderstelling dat hij niet meer deed dan de eerder door bedrijfsarts G opgestelde rapportage in een ander format gieten. Hij realiseert zich nu dat de verklaring wordt beschouwd als een zelfstandige beoordeling van hem als bedrijfsarts en dat de verklaring aldus had moeten voldoen aan de daaraan te stellen eisen. Ook erkent hij dat hij klaagster van de verklaring op de hoogte had moeten stellen. Hij ging er voorts vanuit dat de casemanager ervoor zorg zou dragen dat de verklaring aan klaagster zou worden gestuurd.

4.3 Het college gaat hierna verder in op de standpunten van partijen.

5. De overwegingen van het college

5.1 Hoewel verweerder aanvankelijk veronderstelde dat zijn verklaring slechts als een administratieve handeling moest worden aangemerkt, is inmiddels tussen partijen in confesso dat zijn verklaring een zelfstandig medisch advies is dat als zodanig moet beantwoorden aan de normen zoals die in de beroepsgroep gelden. Het college deelt die opvatting. Daarbij neemt het college in overweging dat verweerder niet louter de verklaring van collega G in een ander format heeft gegoten, maar ook - naar eigen zeggen - het dossier heeft geraadpleegd en zich een eigen oordeel heeft gevormd. Hij heeft bovendien de termijn waarop de prognose betrekking had, aangepast van 26 weken naar 30 weken. Hij heeft de verklaring ook niet kenbaar namens G afgelegd, maar uit zijn eigen naam.

5.2 Zoals ook verweerder erkent dient een medisch advies te zijn gebaseerd op een geschikte methode van onderzoek en dient het advies daarvan blijk te geven. Verweerder heeft verklaard dat hij zijn advies heeft gebaseerd op de inhoud van het dossier van klaagster, waarvan deel uitmaakte de hiervoor genoemde adviezen van G, die klaagster een paar dagen daarvoor nog had gesproken. Op

basis daarvan heeft hij zich een eigen oordeel gevormd. Het college is van oordeel dat deze handelwijze in de gegeven omstandigheden kan worden aangemerkt als een geschikte methode van onderzoek. Verweerder had dit wel in zijn advies moeten vermelden.

5.3 Ook had verweerder, zoals hij meermaals heeft erkend, klaagster deelgenoot moeten maken van de inhoud van zijn advies. Hij had bovendien niet erop mogen vertrouwen dat de casemanager de verklaring naar klaagster zou sturen, met name niet nu niet is gebleken dat verweerder de casemanager daartoe heeft geïnstrueerd. Dat verweerder in de veronderstelling was dat zijn verklaring slechts een administratieve correctie betrof van het rapport van G, heeft voorts tot gevolg gehad dat hij zijn bevindingen en handelingen niet in het dossier van klaagster heeft vermeld, terwijl dit wel had moeten.

5.4 Daarmee zijn de klachtonderdelen gegrond.

Geen maatregel

5.5 Het college ziet desondanks geen aanleiding om een maatregel op te leggen, nu daarmee geen redelijk belang is gediend. Daartoe wordt het volgende overwogen.

5.6 Zoals namens klaagster ter zitting bevestigd, is de klacht niet gericht tegen de inhoud van het advies. De juistheid van het advies is bovendien door een second opinion bevestigd. Het advies is inhoudelijk gelijklopend aan het advies van G van een aantal dagen daarvoor, waarover G klaagster telefonisch heeft geïnformeerd. Klaagster was van dat advies dus ook op de hoogte. De conclusie luidt daarom dat de inschattingsfout van verweerder, anders dan klaagster kennelijk meent, voor haar geen enkel nadelig gevolg heeft gehad.

Verweerder heeft meermaals toegegeven te hebben miskend dat hij met zijn verklaring een zelfstandig medisch advies heeft verstrekt dat aan de daarvoor geldende beroepsnormen had moeten voldoen. Hij heeft daarvoor ook zijn verontschuldigheden aangeboden. Verweerder heeft er bovendien blijk van gegeven dat hij zich bewust is van die normen. Het college beschouwt zijn handelen dan ook als een inschattingsfout, die verweerder niet nogmaals zal maken. De kwaliteit van de gezondheidszorg is onder deze omstandigheden niet gediend met het opleggen van enige maatregel.

6. De beslissing

Het college:

- verklaart de klacht gegrond;
- bepaalt dat geen maatregel wordt opgelegd.

Deze beslissing is gegeven door J.F. Aalders, voorzitter, E.M. Deen, lid-jurist, R.P. van Straaten, E.G. Ackema en P. Eken, leden-beroepsgegoten, bijgestaan door F.J.E. van Geijn, secretaris, en in het openbaar uitgesproken op 7 maart 2025.